МЕЖДУЧАСИЕ

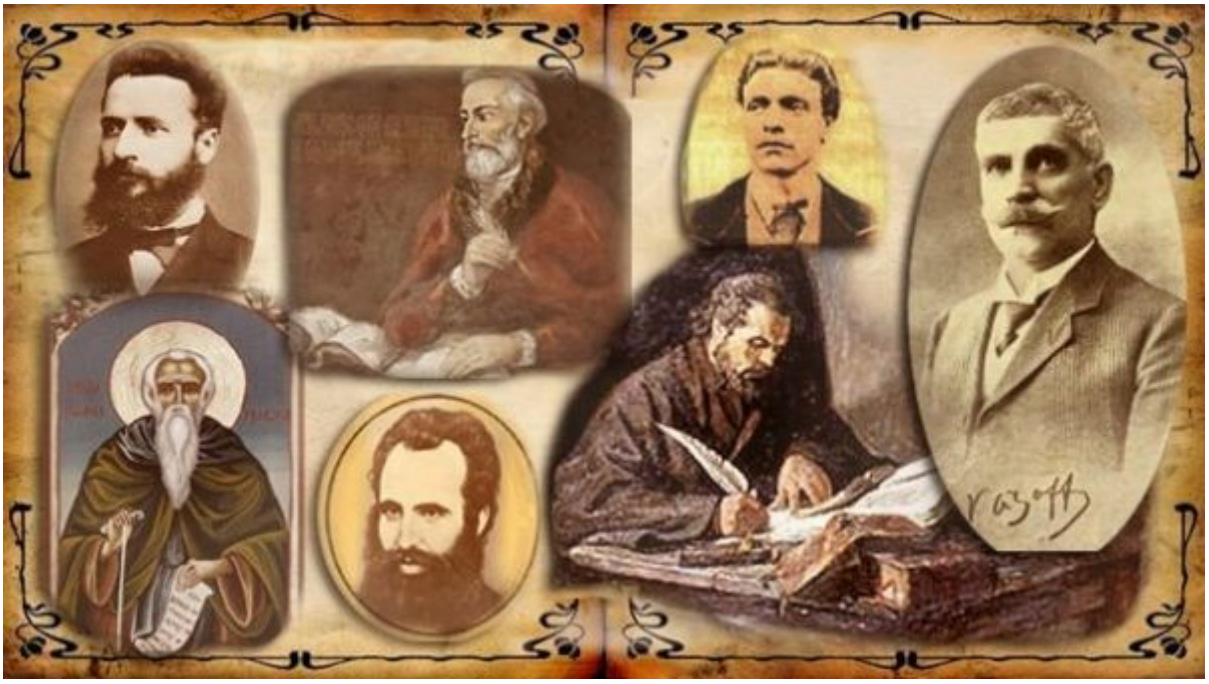
Брой XXXI год. XVI
УС при 78. СУ

ноември 2026 г.
гр. Банкя

Честит празник на всички учители и ученици от 78.СУ!

78. СУ "Христо Смирненски" чества 1. ноември!

Денят на народните будители

Уважаеми ученици, учители и просветители,

Първи ноември е ден, в който си припомняме, че най-голямата сила на един народ не се измерва с богатството му, а със знанието, духа и паметта, които предава на следващите поколения. Будителството не принадлежи единствено на миналото – то живее във всеки, който има смелостта да търси истината, стремежа да се учи и волята да прави света по-добър. Нека пазим светлината на знанието, защото тя не просто осветява пътя ни – тя ни учи сами да бъдем светлина за другите.

Бъдете любознателни, мислещи и непримирими към невежеството, защото бъдещето принадлежи на онези, които не престават да задават въпроси и да търсят смисъл.

Честит Ден на народните будители!

С уважение,
Д. Герасимова
Директор на 78. СУ „Христо Смирненски“

Съвременните будители на Банкя – памет, дух и светлина

Нека следваме примера им и пазим българския дух жив!

По повод Деня на народните будители нашите ученици споделиха своите мисли и вдъхновения, посветени на личностите, съхранили българския дух и любовта към знанието. Чрез своите творби те показаха, че делото на будителите не остава само в миналото, а продължава да живее и днес – в нашите думи, в делата ни и в стремежа ни към знание и духовност.

Послание от Ученическия съвет

Скъпи ученици, учители и приятели,

По повод Деня на народните будители с радост и вдъхновение създадохме този специален брой на училищния ни вестник. За нас, членовете на Ученическия съвет, е истинска чест и удоволствие да видим колко много деца писаха, рисуваха и споделяха своите мисли за онези, които събуждат духа и пазят светлината на знанието жива.

Всеки ред и всяка рисунка в този брой са израз на признателност към хората, благодарение на които днес можем да учим, да мечтаем и да творим свободно. Благодарим на всички ученици, които с талант и сърце се включиха в създаването на вестника! Вие доказахте, че будителският дух живее и днес!

Честит празник на знанието, словото и вдъхновението!

С обич и уважение,
Ученическият съвет

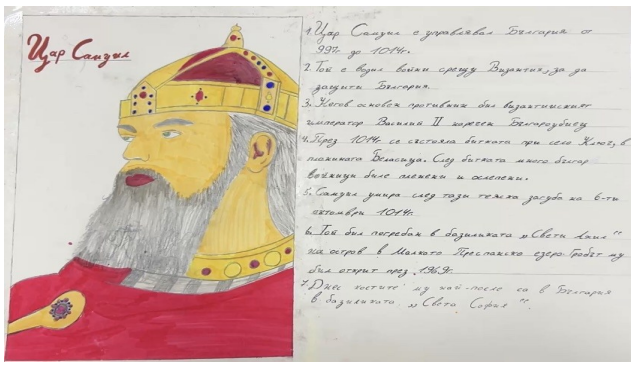
Паметта за Самуил като будителство през вековете

„…Най-много ме впечатлява това, че цар Самуил е продължавал да се бори дори когато е било много трудно. Той не е мислил само за себе си, а за бъдещето на България. Според мен точно това го прави истински будител. Защото будителят не е задължително да държи книга в ръката си. Понякога той държи меч, с който защитава своя народ, своя дом и всичко, което обича.

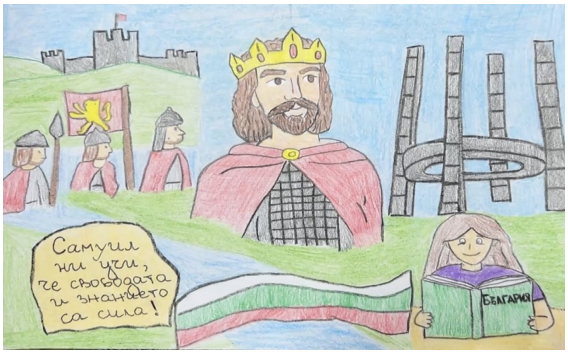
Понякога се питам какво би ни казал цар Самуил, ако можеше да види България днес. Днес не е нужно да имаме мечове, за да покажем, че сме достойни българи. Можем да го направим като учим, като помагаме на другите, като уважаваме историята си и не се отказваме, когато срещнем трудности. Дори ние, децата, можем да направим нещо добро за България.“

Ема Колева, VI [В] клас

Йоана Вакашинска, V [А] клас

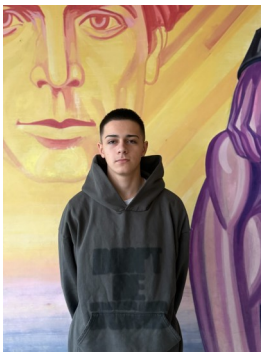
София Терзийска, II [Г] клас

Паметта за Самуил като будителство през вековете

„ Будител е човек, който събужда у хората стремеж към знание, свобода и родолюбие. Макар цар Самуил да живее много преди Българското възраждане, неговите дела могат да бъдат пример за силен български дух. Той показва, че човек трябва да бъде смел, да вярва в своя народ и да не се отказва пред трудностите.“

Славена Богомилова, VI клас

„Историята на един народ е изградена не само от неговите победи и поражения, но и от паметта за хората, които са посветили живота си на неговото оцеляване. Сред тях особено място заема цар Самуил – владетелят, който остава в българската история като символ на смелост, родолюбие и непреклонен дух. Макар времето на неговото управление да е белязано от тежки изпитания, споменът за него продължава да живее през вековете. Паметта за Самуил се превръща в своеобразно будителство, защото пробужда националното самосъзнание и напомня на поколенията за силата на българския дух.“

Лукас Ковачев, XI [А] клас

Паметта за Самуил като будителство през вековете

„ Голяма част от обществото смята, че будителството е дело на учителите и книжовниците, които пробуждат човешкия разум чрез силата на словото. Но възможно ли е и един владетел да вдъхновява и да пробужда точно толкова, колкото и знанието? Мисля, че отговорът не се крие само в делата на цар Самуил, но и в следата, която оставя след себе си. Той се бори за съхраняването на българската държавност и продължава дори когато царството е изправено пред сериозни изпитания. Това е истинският пример как за духовната свобода цена няма и си заслужава да преследваш онова, което смяташ за значимо.“

Ивайла Симова, X Б клас

Боряна Бакалова, V А клас

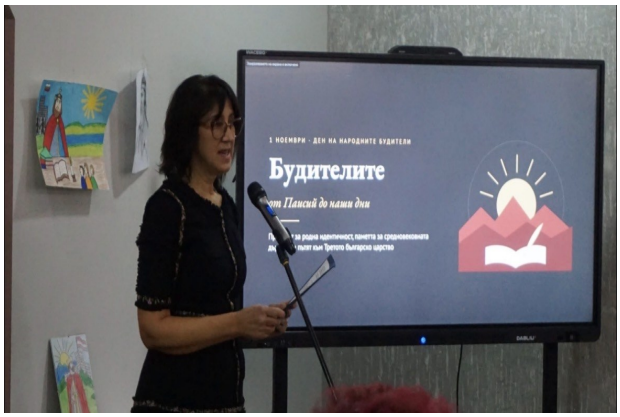
Лидия Попова, II Г клас

Рут Иванова, VII В клас

Паметта за Самуил като будителство през вековете

В Изложбената зала на 78. СУ „Христо Смирненски“ се проведе традиционната среща, инициирана от общинския съветник Анна Стойкова, тази година под надслов „Паметта за цар Самуил като будителство през вековете“. Събитието събра личности от различни професионални сфери, обединени от любовта към българската история, духовността и просвещението. Сред присъстващите бяха кметът на гр. Банкя Рангел Марков, отец Василий Топузлиев, заместник-кметът д-р Александра Александрова, учители, ученици и представители на културния и обществения живот. В началото госпожа Анна Стойкова поздрави гостите и прочете откъси от есета на ученици и учители от 78. СУ, посветени на величието и трагичната съдба на цар Самуил. Атмосферата беше допълнена от ученическите рисунки, изобразяващи великия български владетел. Специален гост-лектор беше доц. д-р Тодор Чобанов, който направи интересен обзор на будителството през вековете. Той подчерта, че времето на цар Самуил е пример за превръщането на поражението в символ на достойнство и духовна сила. Беше откроена и ролята на църквата в Средновековна България, както и приносът на Паисий Хилендарски за пробуждането на българското национално съзнание. В заключителната част отец Василий Топузлиев припомни значението на Деня на народните будители и връзката му с почитта към свети Йоан Рилски Чудотворец. Кметът на Банкя - господин Рангел Марков, поднесе букет и поздравителен адрес на госпожа Анна Стойкова, като изрази признателност за инициативата й и подчерта, че истинските будители изричат истината с любов. Поздравителен адрес получи и доц. д-р Тодор Чобанов. В знак на уважение той беше зарадван с книгата „Стара Банкя 1928–1929 г. във вестник „Банки“. Срещата ни припомни, че будителството не принадлежи само на миналото. То продължава да живее във всеки човек, който със знанията, труда и добрите си дела вдъхновява другите. Нека пазим българския дух, да помним историята си и да се будим едни други за доброто и смисленото!

Приемете моите поздравления по повод 1. ноември - Деня на народните будители. Благодаря Ви, че със сърце и душа продължавате да работите за светлината, културата, духовността. Влагате сили и енергия в Банкя, в нейните хора, в децата и в младото поколение. Чрез професията, таланта и личния си пример правите нашия свят малко по-богат и по-човечен. Вярвам, че будителството не е само историческо наследство, което почитаме веднъж годишно, то е отговорност, която носим всеки ден. Историята ни свързва с онези, които са били преди нас. Децата ни свързват с онези, които идват след нас, а Будителите са хората, които не позволяват тази връзка да се прекъсне. Затова нека да продължаваме да пазим паметта, да събуждаме любопитството, да подкрепяме таланта и да предаваме нататък онова, което ни прави общност, защото светлината на будителството не принадлежи на едно време и на едно поколение. Тя продължава да живее, когато някой я пази и когато има на кого да я предаде.

Честит празник, уважаеми будители на Банкя!

Анна Стойкова - общински съветник към Столична община

Паметта за Самуил като будителство през вековете

„В наши дни цар Самуил е в паметта ни като поредната българска историческа личност, която присъства със своята сила на саможертвата и топлината на грижата за народа си. След пренасянето на останките му на българска земя, той отново присъства и в ежедневните ни мисли като звън на камбана, будеща спомена ни за достойните времена.“

Николас Атанасов, XI А клас

„Според мен е важно да познаваме историята си, защото тя ни помага да разберем по-добре кои сме и откъде идваме. Трябва да разбираме и какво са преживели хората преди нас, как са защитавали родината си и какви трудности са преодолявали. Историята ни учи да ценим свободата си и да не приемаме всичко, което имаме днес, за даденост. Днес не можем да променим съдбата на цар Самуил, но можем да пазим спомена за него и да предаваме знанията за неговото дело на следващите поколения.“

Александра Паскалева, XI А клас

Йоан Парликов, IX Б клас

Теа Тодорова, II Г клас

„Делят ни години. Няколко стотици, даже хиляда. Не знам дали можем да сме близки и по каква причина мога (или не мога) да се приближа до него. А всъщност искам да се приближа. Минавайки край неговия паметник, близо до църквата „Света София, винаги в съзнанието ми възникват въпроси (не винаги и отговори) за този наш владетел. Трудно ми е да си представя в какви времена е живял, каква отговорност е носил, какви страхове е имал, с колко твърда ръка е трябвало да управлява и да брани интересите на своя народ, да защитава своята държава. Дали човек се ражда с качествата да бъде владетел? Или тези качества се изграждат в годините? Ако такива хора са се раждали преди 1000 години, раждат ли се и днес?

Колко мъжество се иска да има такъв човек тогава? А днес?

Дали си е задавал въпроси за миналото, настоящето и бъдещето? Дали си е представял своята родина свободна и живееща в мир и просперитет? Вероятно да. Сигурно. Дали е бил изморен след толкова дългогодишно управление? Дали е имал своите страхове?

Не мога (а дори и не искам да си представя) как се е чувствал, когато е посрещнал своите ослепени войници. Такава гледка със сигурност е била нечовешка. А после е настанала тъмнина. Първо в очите на неговите войници, а после над цялата българска земя за почти 200 години. И въпреки това споменът за този български цар не изчезва. Запазва се в народната памет…“.

Иванка Милошева, учител по БЕЛ

Паметта на Самуил като будителство през вековете

„Седни до мен, момче, да си поговорим. Не съм говорил отдавна за пустото тегло. Просяци сме ние. Бежанци от Охрид. Чисти българи, християни, на Христа Божи верни наследници и поданици.

Седни до мен, чедо, да ти разкажа, за да знаеш и помниш от къде идваме, да не забравяш и на своите дечинки да разказваш. Малък си още, чужди земи не си обикалял, ала те клетва заклевам – кога пред теб се отворят дверите на широкия свят, почни първо от Охрид, иди до Битоля, пък после свий към Мала Преспа. То там сега е ромейско, но ти не се бой. С ладия стигни до остров „Свети Ахил“, там лежат костите на нашия цар – българския мъченик Самуил, пални свещица, поръси с водица, за да намери упокой душата му. Нека духът му усети, че не е забравен, че България е жива.

Ето я нашата трагична история. От Охрид сме ние, чедо. Тук е нашата земя, тук са гробовете, където почиват близките ни. Ах, тази наша страдалница – земя българска, тя никога на никого нищо не е отказала – тя има хляб, вино и гроб за всички ни. Животът ни премина сред полята, сред цъфнал мак и изкласила ръж. Обичах го този наш живот. Тук залюбих своята жена, с която отгледахме дечинките си.

Ох, знаеш ли, мило дете, още не мога да забравя уханието на пожънатите ниви!

Ти чувал ли си за битката при Ключ?“

Стоян Панчовски, учител по БЕЛ

Будителите – вчера и днес

Народните будители са едни от най-светлите личности в българската история. Те се появяват в едни от най-трудните времена за нашия народ – през вековете на османското владичество, когато България губи своята държавна независимост, но не и своя дух, своя език и стремежа си към свобода.

В онези години българите имат нужда не само от хляб и дом, но и от знание, вяра и надежда. Именно тогава се появяват хората, които с перо, слово и просветителска дейност започват да събуждат националното самосъзнание. Това са книжовници, духовници, учители и революционери, посветили живота си на съхраняването на българската идентичност.

Началото на Българското възраждане поставя нова страница в историята ни. През 1762 година Паисий Хилендарски написва „История славянобългарска“ – дело, което призовава българите да помнят своя произход, език и славно минало. Неговият призив се превръща в искра, която запалва желанието за просвещение и за национално пробуждане.

След него идват Неофит Рилски, Петър Берон, Васил Априлов, Софроний Врачански и още много родолюбиви личности, които създават училища, пишат книги и разпространяват знанието. Постепенно просветното дело се превръща в основа на борбата за духовна и национална свобода.

Така будителите не просто се появяват – те се раждат от нуждата на един народ да съхрани себе си. Те доказват, че свободата започва първо в съзнанието, а знанието е най-силното оръжие срещу невежеството.

Днес, когато отбелязваме 1. ноември – Деня на народните будители, си задаваме въпроса дали има будители в нашето време? Отговорът е - да! Будители са учителите, които ни вдъхновяват, хората, които пазят българските традиции, и младите, които търсят знанието и мечтаят за по-добро бъдеще.Защото будителството не е само част от историята – то е жива мисия. А България ще има своето бъдеще, докато има хора, които пазят светлината на знанието и я предават нататък!

Светлината на нашия будителски дух

Христо Смирненски е нашият будител – човекът, чието слово продължава да пробужда умовете, да докосва сърцата и да вдъхновява младите поколения. Той е символ на надеждата, човечността и вярата в доброто.

Със своето творчество и с непреходните си послания Смирненски ни напомня колко важни са състраданието, справедливостта и уважението към всеки човек. Той ни учи да бъдем съпричастни, да отстояваме доброто и никога да не губим човечността си.

На 1. ноември – Деня на народните будители – с гордост си спомняме за нашия будител Христо Смирненски. Неговият дух продължава да ни вдъхновява да бъдем по-добри, по-отговорни и по-смели в мечтите си.

За нас, учениците от училището, носещо неговото име, той е не само патрон, но и пример, и вдъхновение.

Нека бъдем достойни за името на нашия будител – с будни умове, с чисти души, с топли сърца и с неугасваща вяра в доброто!

Скъпи читатели,

Докато затваряме страниците на този празничен брой, нека си спомним, че делото на будителите не свършва с миналото. То продължава – в нашите думи, в нашите постъпки, в стремежа ни да бъдем по-добри, по-осъзнати, по-светли.

Ние, учениците на това училище, вярваме, че всеки може да бъде будител – когато протегне ръка на приятел, когато вдъхнови друг да вярва в себе си, когато пази родния език и обича знанието.

Да носим светлината нататък – с уважение към миналото и с вяра в бъдещето!

В този брой включихме отличените творби от конкурса по инициатива на общинския съветник към СО - госпожа Анна Стойкова - „Паметта за Самуил като будителство през вековете”.

С благодарност,
Ученическият съвет

НАД БРОЯ РАБОТИХА:

Главен редактор: Юлиана Пранджева, учител по БЕЛ,
Компютърна обработка: Александра Първанова XI ^{A} клас, Александра Паскалева XI ^{A} клас
Ръководител: Катя Симонска, педагогически съветник
Благодарим за съдействието на Кимбърли Божилова X ^{A} клас и Зейнеб Хасанова X ^{A} клас